

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 410 - 6/04/WS

Wrocław, 15.12.2005 r.

Decyzja RWR 71/2005

I. Na podstawie art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (t.j. Dz. U. Nr 86, poz. 804 ze zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. nr 18, poz. 172 ze zm.),
na skutek odwołania Dolnośląskiej Izby Lekarsko- Weterynaryjnej z siedzibą we Wrocławiu od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RWR 51/2005 z dnia 11 lipca 2005 r. ,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

uznając odwołanie za słuszne, zmienia się pkt III ww. decyzji w ten sposób, że na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 powołanej wyżej ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 powołanego wyżej rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*,

nakłada się na Dolnośląską Izbę Lekarsko- Weterynaryjną z siedzibą we Wrocławiu karę pieniężną w wysokości 6 442,50 zł (słownie : sześć tysięcy czterysta czterdzieści dwa złote pięćdziesiąt grosze) płatną do budżetu państwa.

II. W pozostałym zakresie, tj w pkt I i II, powołana w pkt. I decyzja Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RWR 51/2005 z dnia 11 lipca 2005 r. pozostaje bez zmian.

Uzasadnienie

1. Decyzją RWR 51/2005 z dnia 11 lipca 2005 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z upoważnienia którego decyzję podpisał Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu orzekł :

„I. Na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (t.j. Dz. U. Nr 86, poz. 804 ze zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. nr 18, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu

postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu przeciwko Dolnośląskiej Izbie Lekarsko- Weterynaryjnej z siedzibą we Wrocławiu

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

uznaje się za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy praktykę Dolnośląskiej Izby Lekarsko- Weterynaryjnej z siedzibą we Wrocławiu, polegającą na zawarciu porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku usług lekarsko – weterynaryjnych na terenie województwa dolnośląskiego, polegającego na podjęciu przez Izbę uchwał ustalających stosowanie minimalnych cen za usługi lekarsko - weterynaryjne,

i stwierdza zaniechanie jej stosowania z dniem 29 czerwca 2004 r.

II. Na podstawie art. 11 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 powołanej wyżej ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 powołanego wyżej rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*, po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu przeciwko Dolnośląskiej Izbie Lekarsko- Weterynaryjnej z siedzibą we Wrocławiu

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

nie stwierdza się stosowania przez Dolnośląską Izbę Lekarsko- Weterynaryjną z siedzibą we Wrocławiu praktyki, polegającej na zawarciu porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku usług lekarsko – weterynaryjnych na terenie województwa dolnośląskiego, polegającego na uzgodnieniu cennika cen minimalnych na usługi lekarsko – weterynaryjne.

III. Na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 powołanej wyżej ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 powołanego wyżej rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

nakłada się na Dolnośląską Izbę Lekarsko- Weterynaryjną z siedzibą we Wrocławiu karę pieniężną w wysokości 12 884,85 zł (słownie : dwanaście tysięcy osiemset osiemdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt pięć groszy) płatną do budżetu państwa.”

2. Od pkt. III. powyższej decyzji odwołanie złożyła Dolnośląska Izba Lekarsko- Weterynaryjna, zarzucając jej :

- obrazę art. 101 ust. 1 ustawy (...) *o ochronie konkurencji i konsumentów* „poprzez obligatoryjne nałożenie kary pieniężnej bez uwzględnienia okoliczności zezwalających na zaniechanie lub odstąpienie od ukarania Dolnośląskiej Izby (...)” oraz

- „rażącą wysokość orzeczonej kary pieniężnej jako niewspółmiernej do stopnia zawinienia zarzucanego Dolnośląskiej Izbie (...) naruszenia zakazu konkurencji określonego w art. 5 ust. 1 ustawy (...) *o ochronie konkurencji i konsumentów* (...)”.

Podnosząc powyższe zarzuty Dolnośląska Izba Lekarsko- Weterynaryjna, zwana dalej „Izbą”, wniosła o :

- zmianę zaskarżonej decyzji i odstąpienie w całości od nałożenia na Izbę kary pieniężnej, ewentualnie
- zmianę zaskarżonej decyzji i znaczące obniżenie – „do wysokości symbolicznej” – orzeczonej kary pieniężnej.

Uzasadniając zarzuty i wnioski odwołania Izba stwierdziła, iż jest „bezsporne podjęcie przez Dolnośląską Izbę Lekarsko-Weterynaryjną we Wrocławiu uchwał, których przedmiotem było ustalenie bądź zmiana cen minimalnych za usługi lekarsko-weterynaryjne”. Pomimo tego, zdaniem Izby, intencją jej działania było nie wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku dolnośląskim w zakresie usług lekarsko-weterynaryjnych, lecz zapewnienie wszystkim lekarzom weterynarii „podstawowego poziomu egzystencji i ustanowienia właściwych warunków dla poszanowania i ochrony zawodu lekarza weterynarii.” Zdaniem Izby, uwzględniając jej intencje oraz „znikomy stopień zawinienia należy przyjąć, że zaniechanie nałożenia kary pieniężnej, ewentualnie odstąpienie od jej nałożenia jest w pełni uzasadnione (...)”. Ponadto Izba wskazała, iż w razie nie uwzględnienia wniosku o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej w całości, powyższe uzasadnienie należy traktować jako uzasadnienie wniosku o zmianę jej wysokości. Izba stwierdziła ponadto, iż rozszerzając uzasadnienie o obniżenie wysokości kary wskazuje, że jako organ samorządu zawodowego nie prowadzi działalności gospodarczej. Uzyskane w zasadniczej wysokości ze składek członkowskich przychody przeznacza na działalność „merytoryczno-statutową”. Zdaniem Izby ustalenie kary pieniężnej w wysokości „aż 3% przychodu uzyskanego w 2004 r., tj. w wysokości 12 884,85 zł, stanowi znaczący uszczerbek materialny w sytuacji finansowej Izby i jako niewspółmierny do wagi zarzucanego jej czynu, spowoduje istotne trudności w statutowym funkcjonowaniu organu ze szkodą dla wszystkich członków lekarzy weterynarii”.

3. W wyniku wniesionego odwołania Prezes Urzędu przeprowadził na podstawie art. 78 ust. 5 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, zwanej dalej „ustawą o ochronie (...)”, dodatkowe czynności zmierzające do wyjaśnienia zarzutów podniesionych w odwołaniu. W szczególności Prezes zwrócił się do Izby o przedstawienie :

- pełnej struktury przychodów i wydatków Izby za lata 2003 – 2004,
- uzasadnienie, dlaczego uiszczenie kary w wysokości 12 884,85 zł stanowić ma „znaczący uszczerbek materialny w sytuacji finansowej Izby” oraz „spowoduje istotne trudności” w jej funkcjonowaniu,
- wskazanie i uzasadnienie przyczyn (łącznie z poparciem argumentacji dokumentami), dla których wskazane byłoby obniżenie – zdaniem Izby – nałożonej na nią kary pieniężnej.

W odpowiedzi na pismo Prezesa Urzędu Izba wyjaśniła, iż z przychodów z tytułu składek członkowskich realizuje wydatki do ponoszenia których zobowiązana jest bądź to ustawowo, bądź to tytułem uchwał Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z siedzibą w Warszawie. Zdaniem Izby, do wydatków ustawowych należą :

- wydatki związane z nałożonym na Izby ustawą z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (j.t. Dz. U. Nr 187, poz. 1567 ze zm.) obowiązku stwierdzania prawa wykonywania zawodu przez lekarzy weterynarii

oraz obowiązku prowadzenia rejestru członków Izby i list lekarzy weterynarii uprawnionych do wykonywania tegoż zawodu (art. 2 ust. 2 i art. 10 ust. 2 pkt 1 i 2 powołanej ustawy),

- wydatki związane z obowiązkiem prowadzenia ewidencji wszystkich zakładów leczniczych dla zwierząt, mających swoje siedziby na terenie działalności Izby, wprowadzonym ustawą z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. Nr 11 z 2004 r., poz. 95),

- wydatki związane z obowiązkiem komisyjnego sprawdzenia zgodności wymagań lekarsko-weterynaryjnych i technicznych zakładów leczniczych dla zwierząt z wymogami Rozporządzeń Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań dla poszczególnych kategorii zakładów leczniczych dla zwierząt,

- wydatki związane z obowiązkiem przeprowadzenia do dnia 1 stycznia 2006 r. kontroli wszystkich zakładów leczniczych dla zwierząt (wynikający z art. 33 ust. 2 powołanej wyżej ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt),

Izba wskazała, iż nakładając na nią powyższe zadania ustawodawca nie przewidział źródeł ich finansowania innego, aniżeli składki członkowskie lekarzy weterynarii.

Ponadto Izba wyjaśniła, iż 38% przychodów z tytułu składek członkowskich przekazuje na rzecz Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z siedzibą w Warszawie.

Izba podniosła, iż swoje zadania wykonuje w interesie publicznym podając jako przykłady, oprócz wymienionych wyżej, również dbałość o ochronę zdrowia, poprzez zwalczanie chorób zakaźnych, chorób odzwierzęcych (np. salmonelloza, chlamydioza, BSE, wścieklizna, gruźlica, bruceloza i in.) a także sprawowanie nadzoru nad bezpieczeństwem żywności pochodzenia zwierzęcego, w tym badanie przed ubojem zwierząt i mięsa po uboju. Zdaniem Izby konieczność uiszczenia kwoty kary pieniężnej w wysokości 12 884,85 zł stanowi znaczący uszczerbek materialny Izby, zwłaszcza w 2005 r. charakteryzującym się znacznie zwiększonymi wydatkami wynikającymi z kosztów kontroli zakładów leczniczych dla zwierząt. Zapłata kary w powyższej wysokości spowoduje – zdaniem Izby – wręcz niemożność uregulowania przez nią bieżących wydatków. W konkluzji Izba wniosła o znaczące obniżenie kary pieniężnej, określając górny jej poziom jako możliwy do zapłaty na 1,5% przychodu Izby osiągniętego w 2004 r.

2. Przeprowadzone przez organ antymonopolowy postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie następującego stanu faktycznego:

2.1. Izba nie kwestionuje w odwołaniu zarówno ustaleń faktycznych jak i rozstrzygnięcia w zakresie pkt. I i II, dlatego też Prezes Urzędu w całości podtrzymuje ustalenia faktyczne dokonane w decyzji Prezesa znak RWR 51/2005 z dnia 11 lipca 2005 r.

2.2. W zakresie pozostałych ustaleń dotyczących kary pieniężnej Prezes ustalił, iż według uzupełnionych danych przychód Izby na koniec 2004 r. z tytułu składek członkowskich wyniósł **[tajemnica przedsiębiorstwa]** zł, z tytułu odsetek bankowych 6,25 zł oraz z innych źródeł – **[tajemnica przedsiębiorstwa]** zł – łącznie **[tajemnica przedsiębiorstwa]** zł

dowód – preliminarz budżetowy k. 125.

Zatem przychody z tytułu składek członkowskich stanowiły **[tajemnica przedsiębiorstwa]** % wszystkich przychodów Izby. Koszty zadań statutowych wyniosły **[tajemnica przedsiębiorstwa]** zł, z czego składka płacona bezpośrednio do Krajowej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej wyniosła **[tajemnica przedsiębiorstwa]** zł. Pozostałe koszty to koszty administracyjne.

Izba ponosi koszty związane z obowiązkiem komisyjnego sprawdzenia zgodności wymagań lekarsko-weterynaryjnych i technicznych zakładów leczniczych dla zwierząt z wymogami szeregu rozporządzeń Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań dla poszczególnych kategorii zakładów leczniczych dla zwierząt. Są to :

- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla gabinetów weterynaryjnych – Dz. U. Nr 194, poz. 1990;
- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla przychodni weterynaryjnych – Dz. U. Nr 194, poz. 1991;
- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla lecznic weterynaryjnych – Dz. U. Nr 194, poz. 1992;
- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla klinik weterynaryjnych – Dz. U. Nr 194, poz. 1993;
- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla weterynaryjnych laboratoriów diagnostycznych – Dz. U. Nr 194, poz. 1994;

Izba ponosi również wydatki związane z obowiązkiem przeprowadzenia do dnia 1 stycznia 2006 r. kontroli wszystkich zakładów leczniczych dla zwierząt (wynikający z art. 33 ust. 2 powołanej wyżej ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt). Powyższe wydatki kumulują się w drugiej połowie 2005 r.

dowód – pismo Izby k. 121-122.

Ponadto Izba wykonuje zadania w zakresie zwalczania chorób zakaźnych, chorób odzwierzęcych (np. salmonelloza, chlamydioza, BSE, wścieklizna, gruźlica, brucelloza i in.) a także sprawowania nadzoru nad bezpieczeństwem żywności pochodzenia zwierzęcego, w tym badanie przed ubojem zwierząt i mięsa po uboju (fakt notoryjnie znany Prezesowi).

3. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, organ ochrony konkurencji i konsumentów zważył, co następuje :

3.1. Zgodnie z art. 78 ust. 4 ustawy o ochronie (...) jeżeli Prezes Urzędu uzna odwołanie za słuszne, może – nie przekazując akt sądowi – uchylić lub zmienić swoją decyzję w całości lub części. Zdaniem Prezesa w sprawie zachodzą warunki do uznania odwołania za słuszne, albowiem podniesione przez Izbę argumenty w odwołaniu oraz piśmie z dnia 29 września 2005 r. wskazują, iż utrzymanie obowiązku zapłacenia przez Izbę kary pieniężnej w wysokości 12 884,85 zł stanowiłoby zbyt daleko idącą dolegliwość.

3.2. Zgodnie z art. 101 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 101 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na związek przedsiębiorców karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu określonego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli związek przedsiębiorców, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 5, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 6 ust. 1 i art. 7. W przedmiotowej sprawie, jak już

powołano w pkt. 3.3. Decyzji nr RWR 51/2005 z dnia 11 lipca 2005 r., nie mają zastosowania wyłączenia wynikające z art. 6 ust. 1 ustawy antymonopolowej, dotyczące tzw. porozumień bagatelnych. W sprawie nie ma zastosowania także wyłączenie z art. 7 ustawy o ochronie (...) w sprawie wyłączenia spod zakazu stosowania praktyk ograniczających konkurencję niektórych rodzajów porozumień. Tym samym porozumienie to nie podlega wyłączeniom wskazanym w art. 6 ust. 1 i art. 7 ustawy o ochronie (...).

Art. 104 ustawy o ochronie (...) zawiera kryteria ustalania wysokości kar pieniężnych nakładanych na związek przedsiębiorców na podstawie art. 101 ustawy. Zgodnie z powołanym przepisem przy ustalaniu kary należy brać pod uwagę okres, stopień i okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy antymonopolowej. Ustalając karę nałożoną na Dolnośląską Izbę organ antymonopolowy wziął pod uwagę – jak opisano to w pkt. 3.5. zaskarżonej decyzji - znaczny zasięg zakazanej praktyki obejmujący całe województwo dolnośląskie, fakt wieloletniego jej obowiązywania, charakter praktyki zaliczanej do najcięższych praktyk ograniczających konkurencję oraz dążenie do zapewnienia przestrzegania uchwał przez członków Izby w następstwie groźenia odpowiedzialnością dyscyplinarną za ich nieprzestrzeganie. Z kolei okolicznością wpływającą na obniżenie kary był zdaniem Prezesa fakt, nie tylko nie stwierdzenia wyciągania konsekwencji w stosunku do członków Dolnośląskiej Izby nie stosujących cen zawartych w Cenniku (czyli nie stosowanie w praktyce mechanizmu dyscyplinującego lekarzy weterynarii) ale również naruszenie ustawy o ochronie (...) po raz pierwszy, jak podniesiono to w pkt. 3.5 decyzji nr RWR 51/2005. W związku z powyższym w pkt III sentencji Decyzji nr RWR 51/2005 organ antymonopolowy nałożył na Izbę karę pieniężną w wysokości 12 884,85 zł. W ocenie organu antymonopolowego wymierzona kara w wysokości **[tajemnica przedsiębiorstwa]** % przychodu osiągniętego w 2004 r. była adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kara ta pełnić miała rolę represyjno - wychowawczą, a także pozostawała w rozsądnej proporcji do możliwości finansowych Dolnośląskiej Izby.

3.3. W związku z przeprowadzonym na skutek odwołania Izby postępowaniem wyjaśniającym Prezes Urzędu ustalił dodatkowo strukturę przychodów i wydatków Izby, jak również zakres wykonywanych przez nią zadań o charakterze publicznym. Wobec tych nowych ustaleń Prezes stanął na stanowisku, iż okolicznością wpływającą na obniżenie kary, oprócz okoliczności wymienionych wyżej, jest dodatkowo również dolegliwość kary dla Izby i możliwość zapewnienia wykonywania przez nią ustawowych zadań w interesie społecznym. Zadania te zostały przedstawione w piśmie Izby z dnia 29 września 2005 r. i potwierdzone w toku przeprowadzonego na podstawie art. 78 ust. 5 ustawy o ochronie (...) postępowania administracyjnego. Utrzymanie kary w dotychczasowej wysokości byłoby zbyt dolegliwe dla Izby i mogłoby poddać w wątpliwość wykonywanie przez nią zadań o charakterze publicznym. W związku z powyższym zachodzą warunki – zdaniem Prezesa Urzędu – do obniżenia wysokości kary i ostatecznego ustalenia jej wysokości na kwotę 6442,50 zł (słownie : sześć tysięcy czterysta czterdzieści dwa złote pięćdziesiąt grosze). W ocenie organu antymonopolowego wymierzona kara w wysokości **[tajemnica przedsiębiorstwa]** % przychodu osiągniętego w 2004 r. jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kara pełni rolę represyjno - wychowawczą, a także pozostaje w rozsądnej proporcji do możliwości finansowych Dolnośląskiej Izby, zwłaszcza w kontekście zapewnienia jej dalszych możliwości realizowania nałożonych przez ustawodawcę zadań. Wobec powyższego orzeczono jak w pkt I. sentencji.

Jednocześnie wobec zakresu odwołania w pozostałym zakresie decyzja Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RWR 51/2005 z dnia 11 lipca 2005 r. pozostaje bez zmian jako ostateczna (pkt II sentencji niniejszej decyzji).

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w petitum.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk

Otrzymuje :

Dolnośląska Izba
Lekarsko - Weterynaryjna
ul. Sopocka 21/2
50-344 Wrocław